

ਐਚ.ਈ.ਦਾਰੂਵਾਲਾ
ਬਨਾਮ
ਇੰਡੀਅਨ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ
ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਹਾਊਸ,
ਨਵੀ ਦਿੱਲੀ।
ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ,ਜੇ.

ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਲੇਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ
ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਚਿਤ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮ
ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ 10 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ
ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 311(2) ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ .। -

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ
ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ com ਅਧੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 311(2)
ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ
55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਗੈਰਵਾਜਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ
'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡੀਐਸ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ
ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਗਰਾ ਵਿਖੇ ਵਾਪਰੇ ਇੱਕ ਹਵਾਈ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰਿਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ
ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਆਰ.ਐਸ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਸ.ਐਸ.ਦੁਲਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਮੇਸਰਸ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ

ਲਿਮਿਟਿਡ., - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ, ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰਾਲਾ —ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

CW 197-D/1965.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। (1950)- ਕਲਾ. 14— ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ (IX of

1890)— ਐੱਸ. 28— ਰੇਲਵੇ, ਬੋਰਡ— ਕੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ?

11 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ 'ਤੇ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਖ਼ਬਰਾਂ —ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ
'ਕੋਡ-ਕਲਾਜ਼ 742— ਅਸਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ—ਕੀ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

—ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਐਕਟ (1905 ਦਾ IV)— ਐੱਸ. 2— ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੱਖ—
ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ—ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ

ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ—ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀ—ਕੀ ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। 226.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 742 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (viii) ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 742 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਯੋਗ ਵਾਕਸ਼ 'ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ' ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਤੀਜੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ'। ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਅਸਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ! ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, 'ਭਾਰਤੀ ਆਬਜ਼ਰਵਰ' ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਵਪਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ / (v) ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ ਆਬਜ਼ਰਵਰ' ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਸਲੀਲ ਸਾਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਟੇਸ਼ਨ।

1905 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ 1 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ 'ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਦਭਾਵ ਵਾਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ।

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ, ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।, ਮੈਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ' ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਰੇਲਵੇ, ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ, ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ, ਰੇਲਵੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਊਜ਼ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ ਦੇ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਊਜ਼-ਸਟਾਲ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਸਟਾਲ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ ਜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਸਟਾਲਾਂ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸਟਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਊਜ਼ਵੀਕਲੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਚਾਰ ਵੀਕਲੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ, ਰੇਲਵੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲ, ਰੇਲਵੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸਟਾਲਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ

ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ] ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ 'ਲਾਪਣ' ਰੇਲਵੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਊਜ਼ਵੀਕਲੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਨਿਊਜ਼ ਵੀਕਲੀ ਦੇ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਨਸੀ ਚੈਟਰਜੀ, ਪੀ.ਐਨ. ਲੇਖੀ ਅਤੇ ਐਸ. ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ,
ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐੱਸ.ਐੱਨ. ਸ਼ੰਕਰ,
ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ /

ਆਰਡਰ ਕਰੋ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.—ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ, 'ਭਾਰਤੀ ਓਵਰਸਰਵਰ' ਕਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਊਜ਼-ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ (ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰਾਲੇ) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਇੰਡੀਅਨ ਆਬਜ਼ਰਵਰ' ਨਾਮਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 1961 ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਲ 1963 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ (ਅਨੈਕਚਰ ਏ), 'ਇੰਡੀਅਨ ਆਬਜ਼ਰਵਰ' ਨੇ "ਡੀਲਕਸ ਰੇਲ ਟਿਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲੈਕ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇੱਕ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀਲਕਸ ਟਰੇਨਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। 5 ਤੋਂ ਰੁ. 10 ਪ੍ਰਤੀ ਟਿਕਟ, ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਦਸ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰੀ (ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਪਾਟਿਲ) ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰੇਲਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਜੋ ਕਿ 60 ਤੋਂ 100 ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਪੀਡ 32 ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਮ. ਏ.ਐਚ. ਵ੍ਹੀਲਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹਨ, ਨੇ ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 19 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰ. 1) ਕਿ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਪੇਪਰ ਨੂੰ ਅਸਲੀਲ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਪਾਰਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼

ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੰਬਿਤ ਇਸ ਪੇਪਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਏ.ਐਚ. ਵ੍ਹੀਲਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ; ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ. 26 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਏ.ਐਚ. ਵ੍ਹੀਲਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਏ.ਐਚ. ਵ੍ਹੀਲਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ। ਇਹ 28 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਜੀ' ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ ਨੇ ਏ.ਐਚ. ਵ੍ਹੀਲਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ 60 ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ 17 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਐਚ)। 23 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਅਗਲਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ (ਅਨੈਕਸਚਰ 1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ | ਕਾਗਜ਼ "ਰੇਲਵੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਵੈਸਟਰਨ ਰੇਲਵੇ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਈਸੈਕਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 18 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ "ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ" (ਅਨੈਕਸਚਰ N ਵਿੱਚ)।

ਮੇਸਰਜ਼ ਅਬਸਰਵਰਜ਼
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲੀਮਟਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ 8 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਰੇਲਵੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਤਿੰਨ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਅਬਸਰਵਰ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਕਸਰ ਸੀ), ਰੇਲਵੇ ਬਾਰੇ ਆਖਰੀ ਲੇਖ। 12 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਡੀ), ਅਤੇ

ਮੇਸਰਜ ਅਬਜ਼ਰਵਜ
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲੀਮਟਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ ਥੋਮਸਨ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ 'ਤੇ ਇਕ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਵੱਡਾ' ਪੁਲਵਾ 'ਜੂਏ ਦਾ ਅੱਡਾ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਲੇਖ ਰੇਲਵੇ 'ਬੋਰਡ' ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ, ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਆਮ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਮੰਤਰਾਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵੇਚੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਚਾਰ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ 9 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ "ਬੁੱਕ ਸਟਾਲ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, 'ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ ਆਬਜ਼ਰਵਰ' ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਦੂਸਰਾ ਸੰਚਾਰ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਦਾ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਐਨ), ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ: -

"1 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦੇ ਸਮ ਨੰਬਰ ਦੇ ਇਸ ਦਫਤਰੀ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 50 ਪਲੇਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਹਫਤਾਵਾਰੀ 'ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ' ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਬਜ਼ਰਵਰ', ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ।

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 'ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਮਨਾਹੀ, 1890 ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਲੀਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਇਕੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਚ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹੀ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ "ਘੱਟ ਸਵਾਦ" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ "ਸੈਕਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲ ਸਾਹਿਤ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਮਿਟਡ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ

ਕਾਰਨ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ 'ਚ, ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਵਾਂ- ਮੰਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਟਰੈਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਬੰਦੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ਮੇਸਰਜ਼ ਅਬਸਰਵਜ
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲੀਮਟਿਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

“ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਜਾਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਣਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਅਨੁਚਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਪਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ।”

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ 'ਇੰਡੀਅਨ ਆਬਜ਼ਰਵਰ' ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤਰਜੀਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਗੈਰ-ਵਾਜਬ" ਹੈ। ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ"। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ *ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ* ਬਨਾਮ *ਚੀਫ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਂਟ (1)* ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਦੁਆ, ਜੇਜੇ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 28, ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਆਮ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ, 1890 ਦੀ ਧਾਰਾ 28, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਹੈ।”

ਅਨੁਛੇਦ 14 ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਕੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: -

“ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।”

(1) ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੁੰਜ। 268

ਮੇਸਰਜ ਅਬਸਰਵਜ
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲੀਮਟਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ, ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸੈਕਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲ ਸੁਭਾਅ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓਨਜ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਘੱਟ' ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ, ਸੁਆਦ'. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ:-

"ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਛਾਪੇ ਗਏ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਵਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਲੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਤ ਦੇ ਸੁਆਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੱਕ ਅਤੇ > ਪਿਊਰੀਟੈਨਿਕ ਤੋਂ ਪੂਰੀਅਨ ਤੱਕ, ਅਤੇ ^ ਇਸ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ, ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 742 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਐਡ ਮਨਿਸਟਰੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੋਰਸ ਹੈ। ਧਾਰਾ 742 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (viii) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ: -

"ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਟਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਜੇਨਲ ਰੇਲਵੇ ਬੁੱਕਸਟਾਲ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਧਾਰਾ 742 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (v) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਅਸਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ <ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ" ਵਾਕੰਸ਼ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨੋਂ ਕਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਅਸਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ"। ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗ ਵਾਕੰਸ਼ 'ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ' ਸਿਰਫ ਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਕਿਸਮ, ਅਰਥਾਤ 'ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ'। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ-ਅਸਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, 'ਭਾਰਤੀ ਆਬਜ਼ਰਵਰ' ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (v) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀਲ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ 'ਭਾਰਤੀ ਆਬਜ਼ਰਵਰ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਜਾਂ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੌਖੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲੀਲ ਸਾਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ।

ਅਸਲੀਲਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ 'ਦ ਕੁਈਨ -ਵੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਹਿਕਲਿਨ (2), ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਕਾਕਬਰਨ (2), ਪੰਨਾ 371 'ਤੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ: -

"ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਅਸਲੀਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ, ਕੀ ਅਸਲੀਲਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਅਜਿਹੇ ਅਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ."

"ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸਲੀਲਤਾ ਦਾ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲਝਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ *ਰਣਜੀਤ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਹੈ। ਡੀ. ਉਦੇਸ਼ੀ* ਬਨਾਮ *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ*, (3), ਜਿੱਥੇ ਲਾਰੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਲੇਡੀ ਚੈਟਰਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਅਸਲੀਲ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। *ਹਿਕਲਿਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ*, ਪੰਨਾ 888 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਪਗਨਡ ਕਿਤਾਬ, • ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀਲਤਾ ਦਾ ਜੱਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਪਗਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ। ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਟੈਸਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ

<2> (1868) 3 QB 360.

<3> ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 881

ਮੇਸਰਜ਼ ਅਬਸਰਵਜ
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲੀਮਟਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਮੇਸਰਜ ਅਬਸਰਵਜ
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲੀਮਟਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲਤਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਾਲ ਹੈ।" ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਹਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਸਲੀਲਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਸਾਲੇ। ਧਾਰਾ 742 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ, ਕਿ ਇਹ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਸ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਚੈਟਰਜੀ, ਪ੍ਰਾਈਜ਼, ਇੰਕ., ਐਟ ਅਲ., ਬਨਾਮ ਜੇ. ਐਡਵਰਡ ਡੇ (4), ਵਾਰਨ, ਡਗਲਸ, ਜੇ., ਅਤੇ ਬ੍ਰੈਨਨ ਜੇ., ਪੇਸਟਮਾਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੇਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਲੀਲ ਸੀ। ਕੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਰਤੀ ਅਬਜ਼ਰਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀਲਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਲਈ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਕਸਬੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਹਾਈਵੇ ਵਾਂਗ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਢਾਲ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਸਾਨੂੰ; ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 8 ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਐਡ. ਦੂਜਾ 639.

ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਰੇਲਵੇ ਪਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਕੈਟਨਵੈਸਿੰਗ, ਹਾਕਿੰਗ ਅਤੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1 ਪਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਨੁਰੂਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਜਾਂ ਅਹਾਤੇ ਤ ਕਿਸੀ ਵੀ ਕਸਟਮ ਜਾਂ ਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਰਸਾਲੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 1963 ਤੋਂ ਰੇਲਵੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਬੁੱਕ ਸਟਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਰੇਕ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਰਾਬਰ ■ ਬਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਏ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ • ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 120-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ: -

“ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਸਟਮ ਜਾਂ ਹਾਕਸ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੇਲਵੇ ਕੈਰੇਜ ਜਾਂ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਕਿ ਢਾਈ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਕੈਸ਼ਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੈਸਰਸ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਜਨਰਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਬਜ਼ਰਵਰ
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਮੇਸਰਜ ਅਬਸਰਵਜ
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲੀਮਟਿਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। 1905 ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਐਕਟ - ਮੰਤਰਾਲਾ ਧਾਰਾ 2 'ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਰੇਲਵੇ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ।

ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਗਜ਼ਟ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ-

(a) ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ: ਐਕਟ, 1890, ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ

(b) * * *

ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ *ਸਟੇਟ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (5)* ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਟੀਜ਼ਨਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ 'ਨਾਗਰਿਕ' ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 19 ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਟੇਟ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ "

(5) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 1811

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ, ਕਲਕੱਤਾ ਗੈਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6), ਪੰਨਾ 1047 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਆਰਟੀਕਲ 226 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭਾਗ III ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਇਸ ਅਧੀਨ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੀਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਪਰ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।”

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਅਰਥਾਤ, ਕਲਕੱਤਾ ਗੈਸ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਰਿੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਈ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ, 1957 (7) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਪੰਨਾ 981:

“ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਆਬਜ਼ਰਵਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਸ

(6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1962 ਐਸ.ਸੀ 1044

(7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1958 ਐਸ.ਸੀ 956.

ਮੇਸਰਜ਼ ਅਬਸਰਵਜ
ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ
ਲੀਮਟਡ ਬਨਾਮ
ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਮੀਨੀਸਟਰੀ
ਆਫ ਰੇਲਵੇ
ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

Gurwinder Singh

Statistical Assistant

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।